

Vi leve jo nok her i Landet under Parlamentarismens Tegn, men desværre savne vi de to parlamentarisk jævnbrydige Partier, der efter de vekslende Forhold kunne skiftes til at overtage Regeringen. Enhver maa føle, at hvis det nuværende Regeringsvenstre splittedes saaledes, at det blev ude af Stand til at bære en handledygtig Regering, vilde der ikke kunne skabes nogen anden parlamentarisk Regering i den Tid, vi kunne overskue. Det er tænkeligt, at der under lidt andre Forhold end de nuværende kunde tilvejebringes et tilfældigt Flertal imod en Regering, sammensat som den nuværende, men det er ikke til at se, at et saadant Flertal vilde kunne blive mere end et tilfældigt Flertal. Det er ikke til at se, at et Flertal sammensat af Højre, Socialdemokrater og Radikale vilde være i Stand til at føre en virkelig Politik, vilde kunne være et Grundlag for en levedygtig Regering. Derfor ser jeg med den største Bekymring den Dag i Møde, da der ikke længer skulde være et selvstændigt Venstre af tilstrækkelig Styrke til at bære en Regering, thi jeg ser mig forgæves omkring i de andre politiske Fraktioner for at finde et nyt Grundlag for en saadan Regering. Jeg tror neppe en Gang, man kan vente, at selv ret betydelige Forskydninger kunne blive i Stand til at frembringe et saadant Grundlag.

Denne Erkendelse af Nødvendigheden af et selvstændigt regeringsdygtigt Venstre sejrede ogsaa nu for nylig under den store Landsulykke, der ramte os alle den 8. September. Denne Ulykke havde ikke den Virkning, som saadanne Ulykker ofte have, at de splitte og dele, saaledes at nogle ville gøre sig bedre og klogere end andre og sige: Sagde vi det ikke paa det og det Tidspunkt? Vi have ikke staaet Ulykken saa nær, have ikke det samme Ansvar derfor som I andre. Det er desværre en Virkning, som saadanne Landsulykker ofte kunne have. Men denne Ulykke fremkaldte ikke Splid, men Enighed og tættere Sammenslutning. De Medlemmer af Ministeriet, som havde Sæde i Rigsdagen og altsaa kunde kaldes de politiske Medlemmer, stod trofast sammen under denne Ulykke og dens Følger, og

det samme gjorde deres Venner og Meningsfæller i begge Rigsdagens Afdelinger. Det ville vi ogsaa fremdeles gøre, for det er den nødvendige Livsbetingelse ikke blot for, at der kan være et førende Venstre, men ogsaa for, at der overhovedet kan føres en sund og frugtbringende Politik her i Landet.

Nu vilde det vel være urimeligt at tro, at alle Dønninger i Pressen eller ude i Landet af Fortidens Strid mellem dem, der bære det nuværende Ministerium, straks skulde lægge sig, men det er kun og skal kun betragtes som Dønninger af noget forbigangt og ikke som Forbud paa kommende Stridigheder. I de sidste Aar har der reelt ingen Forskel været paa Reformpartiets og det forhandlende Venstres Politik. De have praktisk set dannet eet Regeringsflertal, og denne Enighed er bleven yderligere beseglet ved RegeringsDannelse, ved den absolute og loyale Støtte, som denne Regering ved sin Dannelse har fundet hos den højtærede afgaaede Konseilspræsident og den højtærede afgaaede Indenrigsminister og hos deres nærmeste Venner og Meningsfæller og lige saa fuldt hos den mindre Gruppe, der støtter Regeringen. Denne Enighed og dette Sammenhold skulle nok staa sin Prøve i de Kampe, som forestaa, og sikkerlig ogsaa ved de kommende Valg. Her maa Regeringsvenstre staa ubrødeligt sammen om den samme Politik og om de samme Mænd.

Det er ikke min Sag her at imødegaa udførligere den Kritik, der er bleven rettet mod Ministeriets Sammensætning. Selvfølgelig tager jeg det fulde Ansvar for de Forslag, jeg har gjort Hans Majestæt med Hensyn til Ministerposternes Besættelse, og jeg tager dette Ansvar med Glæde, jeg tror, det let vil kunne bæres. Man har anket over, at, foruden jeg, 4 Medlemmer af den tidligere Regering, som vare villige til at forblive i deres Stillinger, ere gaaede over som Medlemmer af den nuværende Regering. Dette var efter min Mening en Selvfølge, idet naturligvis den største Regeringsgruppe maatte have den fyldigste Repræsentation indenfor Regeringen, og idet det ikke var mig muligt at se, at andre ærede Medlemmer af den største Gruppe her i Tinget — deres Dygtighed og øvrige Kvalifikationer uførtalt — skulde kunne være bedre skikkede til at beklæde Mini-